

СЛУЖ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФИ

50363

"Služben vesnik" NIRO

91001 Skopje
fah 51

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрваткосрпском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Среда 3. јул 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 50

ГОД. XLVII

Цена овог броја је 40 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 1.190 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛ. 3. И 10. И ЧЛАНА 28. СТ. 1. И 3. ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ И СУПРОТНОСТИ ТИХ ОДРЕДАБА СА САЗВЕЗНИМ ЗАКОНОМ

1. Мешовито друштво за хотелијерство „Вегас“ у Београду покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредаба члана 2. став 2, члана 27, члана 28. ст. 1. и 3, члана 32. и члана 33. Закона о играма на срећу („Службени гласник СР Србије“, бр. 53/78, 7/79, 42/80, 57/80, 41/81, 9/83, 10/85, 24/85, 35/86, 11/87 и 25/89) и супротности тих одредаба са Законом о предузећима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88, 40/89, 46/90 и 61/90) и са Законом о страним улагањима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88).

Покретач поступка сматра да оспорене одредбе Закона о играма на срећу нису сагласне са Уставом СФРЈ и да су у супротности с наведеним савезним законима због тога што је тим одредбама прописано да само одређене домаће организације могу приређивати поједине игре на срећу.

2. Оспореним одредбама Закона о играма на срећу прописано је да се посебне игре на срећу могу приређивати као игре у играчницама затвореног типа (члан 2. став 2); да се посебне игре на срећу затвореног типа приређују само уз плаћање у иностраној конвертибилној валути (члан 27); да држављанин СФРЈ не може да учествује у тим играма и да улази у просторије у којима се одржавају (члан 28. ст. 1. и 3); да дозволу за приређивање тих игара издаје Републички секретаријат за финансије (члан 32) и да се дозвола за приређивање посебних игара на срећу затвореног типа издаје само ако је у том месту, у претходној години, остварено најмање 100.000 ноћења странаца (члан 33).

Уставни суд Југославије је у току поступка оцењивао уставност и супротност с наведеним савезним законом и одредаба чл. 3. и 10. Закона о играма на срећу, којима је прописано да приређивачи игара на срећу могу бити само организације лутрије и одређене организације и да посебне игре могу приређивати само домаће организације у области угоститељства и туризма и лутријске организације у одређеним хотелима и одређеним просторијама.

3. Одредбом тачке 4. Амандмана XV на Устав СФРЈ утврђено је да се савезним законом уређују: правни положај мешовитог предузећа, банке и друге финансијске организације, уговорне организације удруженог рада и сопственог предузећа и правни положај страног лица које је самостално, односно заједно са домаћим лицима основало те организације, као и основна права и обавезе радника који су запослени у њима.

Одредбом члана 201. Устава СФРЈ утврђено је да странци у Југославији уживају слободе и права човека утврђене Уставом СФРЈ и имају друга права и дужности утврђени законом и међународним уговорима.

Одредбом члана 2. став 5. Закона о предузећима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88, 40/89, 46/90 и 61/90) прописано је да предузећа у друштвеној, задружној, мешовитој и приватној својини имају исти положај, права и одговорности на јединственом југословенском тржишту, а

одредбом члана 8. став 1. Закона о страним улагањима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88) да предузеће са страним улагањем има исти положај, права и одговорности на јединственом југословенском тржишту као и друштвено предузеће.

Уставни суд Југославије сматра да се прописивањем да неку делатност могу обављати само одређене организације, а не сви привредни субјекти под истим условима повређује право субјеката у избору вршења делатности и њихова равноправност у обављању делатности и стицању дохотка на тржишту, па је оценио да су одредбе чл. 3. и 10. Закона о играма на срећу несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са наведеним савезним законима.

Уставни суд сматра да из одредбе члана 201. Устава СФРЈ произлази да странци у Југославији уживају она права и слободе које су утврђене за држављане Југославије, а не и већа права и слободе од њих, па је оценио да су одредбе члана 28. ст. 1. и 3. Закона о играма на срећу, којима је прописано да држављанин СФРЈ не могу да учествују у посебним играма на срећу и да улазе у просторије у којима се те игре одржавају, несагласне са Уставом СФРЈ.

Уставни суд Југославије ценио је и оспорене одредбе члана 2. став 2. и чл. 27, 32. и 33. Закона о играма на срећу, али је оценио да оне нису несагласне са Уставом СФРЈ, нити да су у супротности с наведеним савезним законом.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. маја 1991. године, већином гласова донео је

Одлуку

Утврђује се да одредбе члана 3, члана 10. и члана 28. ст. 1. и 3. Закона о играма на срећу („Службени гласник СР Србије“, бр. 53/78, 7/79, 42/80, 57/80, 41/81, 9/83, 10/85, 24/85, 35/86, 11/87 и 25/89) нису сагласне са Уставом СФРЈ и да су у супротности са Законом о предузећима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88, 40/89, 46/90 и 61/90) и са Законом о страним улагањима („Службени лист СФРЈ“, бр. 77/88).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ“ и у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије: Хрвоје Бачић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 84/1-90
14. маја 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ДОГОВОРА О ЈЕДИНСТВЕНОЈ НАКНАДИ ЗА ПУТЕВЕ И УСЛОВИМА И НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА ТЕ НАКНАДЕ И ЊЕГОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности

Договора о јединственој накнади за путеве и условима и начину коришћења те накнаде са Законом о оцењивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 45/89, 60/89 и 13/90).

2. Договор о јединственој накнади за путеве и условима и начину коришћења те накнаде закључиле су скупштинске републике и скупштинске аутономне покрајине. Тим договором оне су се сагласиле да ће у оквиру својих права и дужности, ради обезбеђења средстава за одржавање, реконструкцију и изградњу путева, на јединствен начин прописати накнаду за путеве која се обрачунава и наплаћује уз цену деривата нафте, начин наплате те накнаде и услове и начин коришћења средстава остварених од те накнаде.

Договором је предвиђено да се накнада за путеве наплаћује као накнада за употребу пута; да се ова накнада обрачунава и наплаћује уз цену моторног бензина и дизел-горива у промету; утврђена је основица на коју се она обрачунава и услови под којима се наплаћује.

3. Како је наведеним договором накнада за путеве утврђена као елемент цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама Амандмана XXIX на Устав СФРЈ утврђено је да републике и аутономне покрајине у остваривању непосредне сарадње могу, у оквиру својих права и дужности, утврђених уставом, договорима утврђивати заједничке основе за уређивање односа у појединим областима, да договор обавезује учеснике који су га закључили и да се договором утврђује начин спровођења преузетих обавеза и одговорност учесника за извршавање тих обавеза.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа из области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређења насеља и простора, образовања, науке, културе и информација.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цена, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Имајући у виду то и да према наведеној одредби Устава СФРЈ републике могу договором да уређују само оне односе који су у оквиру њихових права и дужности, Уставни суд Југославије оценио је да оспорени договор, којим су републике и аутономне покрајине утврдиле накнаду за путеве у цени бензина и дизел-горива, а тиме и малопродајну цену тих производа, није сагласан са Уставом СФРЈ и у супротности је са Законом о систему друштвене контроле цена.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

О д л у к у

1. Укида се Договор о јединственој накнади за путеве и условима и начину коришћења те накнаде („Службени лист СР Босне и Херцеговине”, бр. 25/89).

Ову одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у републичким службеним гласилима.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Баџић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

II-У-број 92/90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 65. СТАВ 1. ТАЧКА 1. И ОДРЕДАБА ЧЛ. 66. И 69. ЗАКОНА О ПУТЕВИМА И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА САВЕЗНИМ ЗАКОНОМ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредаба члана 65. став 1. тачка 1. и чл. 66. и 69. Закона о путевима („Службени гласник СР Србије” бр. 45/89, 12/90 и 35/90) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ” бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89, и 13/90).

2. Одредбом члана 65. став 1. тачка 1. Закона о путевима прописана је накнада за путеве, која се обрачунава и наплаћује уз цену деривата нафте.

Одредбама члана 66. Закона прописано је да се та накнада за путеве утврђује обрачунавањем на произвођачку цену бензина и дизел-горива, увећану за зависне трошкове и учешће за покривање трошкова промета, и одређена је висина те накнаде у одговарајућем проценту за поједине врсте моторног бензина и дизел-горива.

Одредбама члана 69. Закона прописано је да се средства остварена од накнаде за путеве користе за отплату и повлачење иностраних кредита за изградњу и реконструкцију путева и да се, изузетно, део тих средстава може користити и за изградњу и реконструкцију локалних и некатегорисаних путева.

3. Како је наведеним одредбама републичког закона накнада за путеве утврђена као елемент цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа из области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређења

ња насеља и простора, образовања, науке, културе и информација.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цене, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнада за путеве, као део малопродајне цене деривата нафте, не може на основу властитих критеријума да утврђује република и да су одредбе члана 65. став 1. тачка 1. и одредбе члана 66. оспореног закона, којима је прописана та накнада и утврђена њена висина, несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена.

Уставни суд Југославије оценио је да одредбе члана 69. оспореног закона нису несагласне са Уставом СФРЈ и да нису у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена, нити са сада важећим савезним Законом о опорезивању производа и услуга у промету – Закона о привреним мерама о порезу на промет производа и услуга („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/91). Тим одредбама оспореног закона прописана је намена средстава остварених не само од спорне накнаде за путеве већ и од свих других накнада за путеве, што је, по оцени Уставног суда Југославије, право и дужност републике.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредба члана 65. став 1. тачка 1. и одредбе члана 66. Закона о путевима („Службени гласник СР Србије”, бр. 45/89, 12/90 и 35/90) нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

И-У-број 108/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 61. ТАЧКА 1. И ЧЛАНА 63. СТАВ 1. ЗАКОНА О ПУТЕВИМА И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредаба члана 61. тачка 1. и члана 63. став 1. Закона о путевима („Службени лист СР Босне и Херцеговине”, бр. 10/90) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 13/90).

2. Одредбом члана 61. тачка 1. Закона о путевима

прописана је накнада за путеве, садржана у малопродајној цени бензина и дизел горива, а одредбом члана 63. став 1. тог закона прописано је да висину те накнаде и расподелу средстава између фондова за путеве утврђује Скупштина СР Босне и Херцеговине.

3. Како је наведеним одредбама републичког закона накнада за путеве утврђена као елеменат цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6. 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа у области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређења насеља и простора, образовања, науке, културе и информација.

Уставни суд Југославије, оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цена, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнада за путеве као део малопродајне цене деривата нафте, не може на основу властитих критеријума да утврђује република и да су одредбе члана 61. тачка 1. и члана 63. став 1. оспореног закона, којима је прописана та накнада и утврђено да њену висину прописује Скупштина СР Босне и Херцеговине, несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

1. Утврђује се да одредба члана 61. тачка 1. и одредба члана 63. став 1. Закона о путевима („Службени лист СР Босне и Херцеговине”, бр. 10/90) нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном листу СР Босне и Херцеговине”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

ИУ-број 109/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 42. ТАЧКА 4. И ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 43. СТАВ 2. ЗАКОНА О ЈАВНИМ ЦЕСТАМА („НАРОДНЕ НОВИНЕ – СЛУЖБЕНИ ЛИСТ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ”, БР. 42/90) И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредаба члана 77. став 1. тачка 4. и члана 78. став 2. Закона о јавним цестама („Народне новине – „Службени лист СР Хрватске”, бр. 20/90) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 13/90).

2. Одредбом члана 77. тачка 4. Закона о јавним цестама прописана је накнада за цесте, садржана у малопродајној цени бензина и плинског уља, а одредбом члана 78. став 2. Закона прописано је да висину те накнаде утврђује Сабор Социјалистичке Републике Хрватске.

3. У току поступка пред Уставним судом Југославије донесен је нови Закон о јавним цестама („Народне новине – Службени лист Републике Хрватске”, бр. 42/90), који садржи истоветне одредбе као и оспорени закон, па је Уставни суд Југославије оцењивао сада важњи Закон о јавним цестама.

Наиме, одредбом члана 42. тачка 4. тог закона прописана је накнада за цесте, која се обрачунава уз малопродајну цену бензина и плинског уља, а одредбом члана 42. став 2. прописано је да висину те накнаде утврђује Сабор Републике Хрватске.

4. Како је наведеним одредбама републичког закона накнада за путеве утврђена као елемент цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

5. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа у области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређења насеља и простора, образовања, науке, културе и информатије.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цене, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнаду за путеве као део малопродајне цене деривата нафте, не може, на основу властитих критеријума, да утврђује република и да су одредба члана 42. тачка 4. којом је пропи-

сана та накнада и одредба члана 43. став 2. наведеног закона којом је одређено да њену висину утврђује Сабор Републике Хрватске несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредба члана 42. тачка 4. и одредба члана 43. став 2. Закона о јавним цестама („Народне новине – Службени лист СР Хрватске”, бр. 20/90) нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – „Службеном листу Републике Хрватске”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 110/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 38. СТАВ 1. ТАЧКА 3. ЗАКОНА О ПУТЕВИМА И ОДРЕДАБА ЗАКОНА О НАКНАДИ ЗА ПУТЕВЕ УЗ ЦЕНУ ДЕРИВАТА НАФТЕ И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредбе члана 38. став 1. тачка 3. Закона о путевима („Урадни лист СР Словеније”, бр. 31/81, 7/86 и 37/87) и одредаба Закона о накнади за путеве уз цену деривата нафте („Урадни лист СР Словеније”, бр. 23/89 и 38/89) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 13/90).

2. У одговору на предлог Савезног извршног већа, Скупштина Републике Словеније навела је да је право републике да пропише накнаду за путеве у цени деривата нафте и да та накнада није посебан порез на промет.

3. Одредбом члана 38. став 1. тачка 3. Закона о путевима прописана је накнада за путеве садржана у малопродајној цени бензина и плинског уља.

Одредбама Закона о накнади за путеве уз цену деривата нафте прописана је обавеза плаћања накнаде за путеве која се употребљава за градњу, реконструкцију, обнављање, редовно одржавање и заштиту путева; да се та накнада плаћа уз цену моторног бензина и плинског уља; да је основица за обрачун те накнаде произвођачка цена моторног бензина, односно плинског уља повећана за зависне трошкове и за дело за покриће трошкова промета на мало; одређена висина те накнаде за поједине врсте бензина и плинског уља и утврђено да ту накнаду обрачунавају и наплаћују организације удруженог рада и физичка лица која се баве прометом нафтних деривата, и то на начин и по поступку и у роковима који су прописани за обрачун основног пореза на промет деривата нафте.

4. Како је одредбама наведених републичких закона накнада за путеве утврђена као елемент цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

5. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује

систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа из области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређаја насеља и простора, образовања, науке, културе и информација.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација, преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цена, односно елементе који чине цене и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнада за путеве, као део малопродајне цене деривата нафте, не може на основу властитих критеријума да утврђује република и да су одредбе члана 38. став 1. тачка 3. Закона о путевима и Закона о накнади за путеве уз цену деривата нафте, којима је прописана та накнада и утврђен начин обрачуна те накнаде и њена висина, несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредбе члана 38. став 1. тачка 3. Закона о путевима („Урадни лист СР Словеније”, бр. 31-81, 7/86 и 37/87) и Закон о накнади за путеве уз цену деривата нафте („Урадни лист СР Словеније”, бр. 23/89 и 38/89) нису сагласни са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ – број 111/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 77. ТАЧКА 1. И ЧЛАНА 78. СТАВ 1. ЗАКОНА О ПУТЕВИМА И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности од-

редаба члана 77. тачка 1. и члана 78. став 1. Закона о путевима („Службени лист СР Црне Горе”, бр. 38/89 и 37/90) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 13/90).

2. Скупштина СР Црне Горе је у одговору на предлог Савезног извршног већа навела да накнада за путеве, која се према оспореним одредбама наведеног закона наплаћује у цени деривата нафте, није посебан порез на промет већ да је то посебан облик накнаде из чијих се средстава обезбеђује одржавање путева.

3. Одредбом члана 77. тачка 1. Закона о путевима прописана је накнада за путеве која се обрачунава и наплаћује уз цену деривата нафте.

Одредбом члана 78. став 1. тог закона прописано је да висину накнаде из члана 77. тач. 1. и 3. утврђује Извршно веће, да су средства остварена од ове накнаде приход републичког фонда за путеве и да се користе за одржавање, заштиту, изградњу и реконструкцију магистралних и регионалних путева.

4. Како је наведеним одредбама републичког закона накнада за путеве утврђена као елеменат цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

5. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа из области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређаја насеља и простора, образовања, науке, културе и информисања.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација, преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте, према наведеним одредбама Закона о систему друштвене контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цена, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнада за путеве, као део малопродајне цене деривата нафте, не може на основу властитих критеријума да утврђује република и да су одредба члана 77. тачка 1. којом је прописана та накнада и одредба члана 78. оспореног закона у делу којим је прописано да висину те накнаде утврђује републичко извршно веће несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредба члана 77. тачка 1. Закона о путевима („Службени лист СР Црне Горе”, бр. 38/89) и одредба члана 78. став 1. истог закона, у делу који се односи на одредбу члана 77. тачка 1, нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном листу СР Црне Горе”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 112/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 95. ТАЧКА 1. И ЧЛАНА 99. СТАВ 1. ЗАКОНА О ПУТЕВИМА И ЊИХОВЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О СИСТЕМУ ДРУШТВЕНЕ КОНТРОЛЕ ЦЕНА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредаба члана 95. тачка 1. и члана 99. став 1. Закона о путевима („Службен весник на СР Македонија”, бр. 15/80, 26/80, 18/82, 13/86, 28/88, 27/89 и 10/90) са Законом о опорезивању производа и услуга у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 13/90).

2. Одредбом члана 95. тачка 1. Закона о путевима прописана је накнада за путеве, која се обрачунава и наплаћује уз цену деривата нафте, а одредбом члана 99. став 1. тог закона прописано је да висину те накнаде утврђује Извршни савет СР Македоније.

3. Како је наведеним одредбама републичког закона накнада за путеве утврђена као елемент цене деривата нафте, Уставни суд Југославије оцењивао је сагласност тих одредаба са Уставом СФРЈ и њихову супротност са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбама чл. 6, 12. и 13. Закона о систему друштвене контроле цена прописано је да органи друштвено-политичке заједнице у вршењу друштвене контроле цена могу, у случајевима утврђеним тим законом, изузетно, прописати мере непосредне контроле цена, и то: највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена.

Одредбом члана 14. став 1. наведеног закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће, а одредбом члана 15. прописано је да се под производима од интереса за целу земљу подразумевају сви производи, осим производа из области занатства и личних услуга, стамбено-комуналних делатности и уређења насеља и простора, образовања, науке, културе и информација.

Уставни суд Југославије оценио је да, у складу са Уставом СФРЈ, непосредну контролу цена деривата нафте, као робе од интереса за целу земљу, може да обезбеђује само федерација, преко савезних органа, под условима утврђеним савезним законом о систему друштвене контроле цена.

У вршењу друштвене контроле цена деривата нафте према наведеним одредбама Закона о систему друштвене

контроле цена, мере непосредне контроле цена тих производа – начин образовања цена, односно елементе који чине цену и највише цене прописује Савезно извршно веће, јединствено за целу територију СФРЈ. Савезно извршно веће донело је Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90) и Одлуку о начину образовања цена деривата нафте у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90).

Уставни суд Југославије, због тога, сматра да накнаду за путеве као део малопродајне цене деривата нафте не може на основу властитих критеријума да утврђује република и да су одредба члана 95. тачка 1. којом је прописана та накнада и одредба члана 99. оспореног закона којом је прописано да њену висину утврђује Извршно веће СР Македоније несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. марта 1991. године, донео је

Одлуку

1. Утврђује се да одредба члана 95. тачка 1. и одредба члана 99. став 1. Закона о путевима („Службен весник на СР Македонија”, бр. 15/80, 26/80, 18/82, 13/86, 28/88, 27/89 и 10/90) нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном веснику на СР Македонија”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и чланови Суда – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ – број 113/1-90
14. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 97а. ЗАКОНА О СТАМБЕНИМ ОДНОСИМА

1. Уставни суд Југославије, решењем IУ број 36/1-88 од 21. марта 1990. године, покрену је, поводом иницијативе Димитрија Перлића из Призрена, поступак за оцењивање уставности одредаба члана 97а. Закона о стамбеним односима („Службени лист САП Косово”, бр. 11/83, 29/86 и 42/86) због тога што је оценио да се основано поставља питање да ли је оспореним одредбама наведеног закона, којима је прописана привремена забрана замене стана без ближег одређивања случаја у коме се та забрана може изрећи и без прописивања поступка у коме се постојање тог случаја утврђује, ограничено станарско право на стан у друштвеној својини и заштита тог права, као и слобода кретања и настањивања, зајемчени Уставом СФРЈ.

2. Оспореним одредбама наведеног закона прописано је да се изузетно привремено забрањује замена стана ако се врши ради исељавања припадника народа и народности са територије САП Косова; да привремена забрана замене стана може трајати док постоје разлози због којих је утврђена, а најдаље до 31. децембра 1990. године; да се, у случају привремене забране замене стана, не сматра да је давалац стана на коришћење дао сагласност на замену стана ни кад су испуњени прописани услови за замену стана и да носилац станарског права може, у року од 15 дана по истеку прописаног рока, поднети предлог општинском суду да, у ванпарничном поступку, утврди да има право на замену стана.

3. Закон САП Косова о стамбеним односима престао је да важи 27. марта 1990. године, ступањем на снагу Закона о стамбеним односима („Службени гласник СР Србије”, бр. 12/90).

4. Одредбом члана 164. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да је грађанину зајемчено да на стан у друштвеној својини стиче станарско право којим му се обезбеђује да, под условима одређеним законом, трајно користи стан у друштвеној својини ради задовољавања личних и породичних стамбених потреба.

Одредбом члана 183. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да се грађанима зајемчује слобода кретања и настањивања, а одредбом става 2. тог члана утврђено је да се ограничавање слобода кретања и настањивања може предвидети законом, и то само да би се обезбедило вођење кривичног поступка, спречило ширење заразних болести или заштити јавни поредак или ако то захтевају интереси одбране земље.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да су одредбе члана 97а. Закона о стамбеним односима, у време њиховог важења, биле у несагласности са Уставом СФРЈ, будући да су тим одредбама, противно Уставу СФРЈ, били ограничени станарско право на стан у друштвеној својини и заштита тог права, као и слобода кретања и настањивања.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тачка 1. Устава СФРЈ и члана 36. став 1. алинеја 3. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 15. маја 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредбе члана 97а. Закона о стамбеним односима („Службени лист САП Косово“, бр. 11/83, 29/86 и 42/86), у време њиховог важења, нису биле у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ“ и у „Службеном листу САП Косово“.

Ову одлуку Уставни суд донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, др Ратко Марковић, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ број 36/1-88
15. маја 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ОДЛУКЕ СТОПАНСКЕ БАНКЕ – ЗДРУЖЕНЕ БАНКЕ СКОПЈЕ О ОДОБРАВАЊУ ИНВЕСТИЦИОНОГ КРЕДИТА ЗА РЕТРОАКТИВНО ФИНАНСИРАЊЕ ДУГОГОДИШЊИХ ЗАСАДА

1. Земљорадничка задруга „Слобода“ – станица Зелениково, покренула је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке о одобравању инвестиционог кредита за ретроактивно финансирање дугогодишњих засада, коју је донео Кредитни одбор Стопанске банке – Здружене банке Скопје 4. децембра 1981. године.

2. Одредбом члана 375. став 1. тач. 1. до 4. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије одлучује да ли је закон, пропис, други општи акт или самоуправни општи акт у складу са Уставом СФРЈ, односно да ли је републички или покрајински закон у супротности са савезним законом.

Уставни суд Југославије, према томе, не оцењује уставност и законитост појединачних аката.

3. Према оцени Уставног суда Југославије, у конкретном случају, одлука банке о одобравању или узичању кредита је појединачни акт.

Полазећи од наведене уставне одредбе која одређује надлежност Уставног суда Југославије, Уставни суд Југос-

лавије је оценио да поднети предлог не испуњава процесне претпоставке за одлучивање.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на седници одржаној 15. маја 1991. године, донео је

Одлуку

Одбија се предлог Земљорадничке задруге „Слобода“ – станица Зелениково за оцењивање уставности и законитости Одлуке о одобравању инвестиционог кредита за ретроактивно финансирање дугогодишњих засада.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ“ и у „Службен весник на СР Македонија“.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, др Ратко Марковић, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

II У-број 107/90
15. маја 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

САДРЖАЈ:

Страна

Одлука о оцењивању уставности одредаба чл. 3. и 10. и члана 28. ст. 1. и 3. Закона о играма на срећу и супротности тих одредаба са савезним законом — — — — —	773
Одлука о оцењивању уставности договора о јединственој накнади за путеве и условима и начину коришћења те накнаде и његове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	773
Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 65. став 1. тачка 1. и одредаба чл. 66. и 69. Закона о путевима и њихове супротности са савезним законом — — — — —	774
Одлука о оцењивању уставности одредаба члана 61. тачка 1. и члана 63. став 1. Закона о путевима и њихове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	775
Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 42. тачка 4. и одредбе члана 43. став 2. Закона о јавним цестама („Народне новине“ – службени лист Републике Хрватске, бр. 42/90) и њихове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	776
Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 38. став 1. тачка 3. Закона о путевима и одредаба Закона о накнади за путеве уз цену деривата нафте и њихове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	776
Одлука о оцењивању уставности одредаба члана 77. тачка 1. и члана 78. став 1. Закона о путевима и њихове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	777
Одлука о оцењивању уставности одредаба чл. 95. тачка 1. и члана 99. став 1. Закона о путевима и њихове супротности са Законом о систему друштвене контроле цена — — — — —	778
Одлука о оцењивању уставности одредаба члана 97а. Закона о стамбеним односима — — — — —	778
Одлука о оцењивању уставности и законитости одлуке Стопанске банке – Здружене банке Скопје о одобравању инвестиционог кредита за ретроактивно финансирање дугогодишњих засада —	779

НОВО!

У ПРИПРЕМИ!

НОВО!

У ПРИПРЕМИ!

НОВО!

Савезни завод за стандардизацију и НИУ Службени лист СФРЈ припремају за штампу 1. свеску Библиотеке „Квалитет и стандардизација”

УПРАВЉАЊЕ КВАЛИТЕТОМ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ КВАЛИТЕТА ПРИРУЧНИК ЗА ПРИМЕНУ СЕРИЈЕ СТАНДАРДА ЈУС ИСО 9000

Приредили: др Драгољуб БРКИЋ, дипл. инг., мр Мирослав КОВАЧ, дипл. инг. и Ђорђе АНДРИН, дипл. инг.

Европска економска заједница усвојила је 1987. године стандарде за обезбеђење квалитета производа и услуга, који су већ сада, једини кључ за улазак на тржиште Европе и развијеног света. Од 1992. године, непримењивање тих стандарда представљаће непрелазну баријеру за све произвођаче из земаља ван ЕЗ. Ове стандарде прихватиле су све земље развијеног света укључујући и САД, а у Југославији су усвојени у целини 1991. године.

Иновирани Закон о стандардизацији, усвојен 1991. године, усмерава све произвођаче, у њиховом интересу, на најефикаснији (и једини) начин пословања са ЕЗ, јер само оне робе и услуге које ће одговарати овим стандардима – наћи ће пут на тржиште Европе. Савезни завод за стандардизацију овлашћен је да вам помогне да постанете члан Система признатих произвођача, односно признатих испоручиоца, што вам обезбеђује потврду врхунског квалитета ваших производа и услуга за југословенско и европско тржиште.

Књига садржи: Структуру стандарда о квалитету – серије ЈУС ИСО 9000; Допуну објашњења дефиниција и термина у ЈУС ИСО 8402; Упутство за примену стандарда ЈУС ИСО 9001, 9002 и 9003; Додатак, графички приказ тока процеса за моделе обезбеђења квалитета; Прилог: серија стандарда: ЈУС ИСО 8402, ЈУС ИСО 9000, ЈУС ИСО 9001, ЈУС ИСО 9002 и ЈУС ИСО 9003, уз навођење одговарајуће литературе.

Претплатна цена 1.200 дин.

ПРИРУЧНИК НЕОПХОДАН СВИМ ПРЕДУЗЕЋИМА, У СВИМ ОБЛИЦИМА СВОЈИНЕ

НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ
11000 Београд, Ј. Ристића 1

НАРУЧБЕНИЦА

Овим се неопозиво претплаћујемо:

670110 УПРАВЉАЊЕ КВАЛИТЕТОМ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ КВАЛИТЕТА
ПРИРУЧНИК ЗА ПРИМЕНУ СЕРИЈЕ СТАНДАРДА ЈУС ИСО 9000 ком.

Плаћање рачуна у законском року. Физичка лица поузећем.
У случају спора надлежан је одговарајући суд у Београду.

Поручилац: _____

Ул. _____ Бр. _____

/број жиро-рачуна/

(М.П.)

У _____, 19 ____

/читак потпис поручиоца/